

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104552,ignacy-kowalczewski-ur-30-stycznia-1895-w-dabrowie-gorniczej-zm-19-grudnia-1976-.html>
07.05.2024, 07:30

Ignacy Kowalczewski (ur. 30 stycznia 1895 w Dąbrowie Górniczej, zm. 19 grudnia 1976 w Penley) - pułkownik kawalerii.

Podczas konnej szarży pod wsią Noricą dn. 8 marca 1920, gdy dywizjon 3 pułku ułanów atakował 2 baterie bolszewickie będące pod osłoną 510 pp komunistów. Podporucznik Kowalczewski, dowodząc 1 szwadronem pod silnym ogniem karabinów maszynowych przeciwnika zdobył 4 armaty, 1 K[arabin] M[aszynowy] i 16 jaszczy. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 25 marca 1920)

Ukończył seminarium nauczycielskie w Ursynowie pod Warszawą, należał do Drużyn Strzeleckich. 6 sierpnia 1914 wyruszył w składzie 1 Kompanii Kadrowej na wojnę o niepodległość Polski. Następnie walczył w szeregach 1 Pułku Ułanów Legionów Polskich. Od listopada 1918 w 3 Pułku Ułanów. Od stycznia do maja 1925 instruktor w Centralnej Szkole Kawalerii w Grudziądzu. Następnie dowódca szwadronu zapasowego w 3 Pułku Ułanów. Od września 1927 dowódca szwadronu 19 Pułku Ułanów Wołyńskich w Ostrogu. W kwietniu 1928 został zastępcą dowódcy 20 Pułku Ułanów w Rzeszowie. Od 31 marca 1930 dowódca 5 Pułku Strzelców Konnych w Dębicy. Od kwietnia 1938 dowódca 17 Pułku Ułanów Wielkopolskich w Lesznie. Na jego czele walczył w kampanii polskiej 1939. W końcowej fazie bitwy nad Bzurą, objął 16 września 1939 dowództwo Wielkopolskiej Brygady Kawalerii, z którą przebił się do Warszawy i uczestniczył w jej obronie. Po kapitulacji stolicy 28 września w niewoli niemieckiej. Od 1945 w 2 Korpusie Polskim, od 8 stycznia 1946 do demobilizacji dowódca 4 Pułku Pancernego „Skorpion”. Po

Ignacy Kowalczewski

demobilizacji pozostał w Wielkiej Brytanii w Londynie, a później w Penrhos w Walii. Pochowany na cmentarzu w Pwllheli w Walii. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 569).

Awanse: podporucznik (1918), porucznik (1920), rotmistrz (1920), major (1924), podpułkownik (1930), pułkownik (1934).

Bibliografia

CAW, Kol. VM, Ignacy Kowalczewski, I.482.22-1551; E. Tomkowiak, *Kowalczewski Ignacy* [w:] *Kawalerowie Virtuti Militari 1792-1945*, T. 2, cz. 1, Koszalin 1993, s. 75, 76; J. Taborski, *17 Pułk Ułanów Wielkopolskich im. Króla Bolesława Chrobrego. Dzieje, tradycja i współczesność*, Toruń 2005, s. 220, 221.